

50 Jaar handen omhoog

HET ALOMVATTENDE DEFINITIEVE GESCHIEDVERHAAL VAN 50 JAAR KOOMAN POPPENTHEATER

Ton Delemarre

Het boek zou eigenlijk de vorm van een grote ouderwetse hutkoffer moeten hebben. Er zit zoveel in: herinneringen, tekeningen, foto's, krantenknipsels, anekdotes en de minutieze beschrijving van alle 42 voorstellingen die de Koomanen in de loop van 50 jaar hebben gemaakt.

Een 'Fundgrube' zeggen de Duitsers. Een compleet boek. Degelijk maar met zoveel zwier en humor gepresenteerd dat het leest als een TGV. Alles, maar dan ook alles staat er in. Op de (uiteraard harde) achterkaft staat een soort samenvatting: eigen theater 50 jaar: Poppen 180, (die poppen staan ook allemaal met naam en foto in het smoelenboek), aantal jaren ervaring 64, voorstellingen 42, aantal bezoekers 1 miljoen+. DVD 70 minuten, ruw filmmateriaal 150 uur, afbeeldingen: 840. Dit boek is meer dan een jubileumuitgave, het



Wij doen alles zelf: Poppen, decors, belichting, muziek. Is poppentheater een roeping, missie of beroep? Frank: "Ja, poppentheater is wel mijn roeping".

banden en geluid"). We beleven het ontstaan van en de liefde voor de muziek (waaraan ook Joost Kooman deel neemt). We worden ondergedompeld in de duizenden details die alle even onmisbaar blijken. Het knappe is dat vader en zoon Kooman bijna uit beeld verdwijnen, zo-

veel aandacht is er voor alle facetten tot en met het publiek toe: de vaste bezoekers. Zoals ze ook nooit uit de kast zijn gekomen. Ze geven de voorkeur aan de pop als protagonist. "Je bent achter de wand zo vrij als een vogel in de lucht", zegt Arjan in het interview met Doron Nagan.

Maar als je al die zeer gedetailleerde puzzelstukjes, een beeld op

van boek en DVD bij elkaar legt rijst er toch van twee onverzettelijke, maar

heel ontspannen creatieve mannen, die met eigen handen heel die gecompliceerde constructie hebben geschapen en nog steeds dragen, puur uit liefde voor het vak.

Koomans theater is nooit afhankelijk geweest van subsidie en zal ook alle komende bezuinigingsstormen doorstaan. Met hun gedreven enthousiasme en gesteund door hun vrienden kunnen we er met Paul van Vliet gerust op zijn: de poppen zullen de komende 50 jaar aan het dansen blijven.

Achterin het theater hingen dan tientallen briefjes met instructies voor licht en geluid. Zoals: "Als het schakelbord gaat roken, alle dimmers op vol zetten".

Kinderpubliek is lang niet altijd

'ademloos' en schattig, zoals beginnende spelers wel eens denken. Je moet ook leren omgaan met drukke kinderen, verwende kinderen, lollige vaders die 'mee gaan doen' (!) of een zaal van 120 kinderen die nauwelijks Nederlands spreken. Dat leer je alleen in de praktijk.

is een documentatie van de oorsprong en groei van het Nederlandse poppenspel. Met een voorwoord van vriend en collega Paul van Vliet, een heldere historische geschiedschrijving van Haye Bylstra,

met ruim aandacht voor de mensen achter het theater, niet alleen de Koomannen, maar ook alle assistenten, tot en met de stoet van garderobejongens, die een onvergankelijke liefde voor het vak hebben opgedaan. We krijgen een inkijkje in de achterkant van het theater en een groot respect voor de mannen die dit monument in 50 jaar hebben vorm gegeven, van de eerste opzet, het plot, de tekst, de muziek, de decors en kleding, de technische constructie, tot de publiciteit en de kaartverkoop toe. We nemen en passant de ontwikkeling van de geluidstechniek mee. (Frank: "niets heerlijkers dan knoelen met

Over

Sophonius het Wijze Konijn, waarin een liedje: "En we dansen rond het vuur en we koken zoet en zuur en we maken heksebrij, want dat lusten we allebei". Onlangs belde een meneer die de voorstelling 30 jaar geleden met zijn vrouw en kinderen gezien had. Hij zei: "Weet u dat mijn vrouw en ik dat liedje nog weleens zachtjes zingen, als we héél lekker gegeten hebben?"

de mensen achter het theater, niet alleen de Koomannen, maar ook alle assistenten, tot en met de stoet van garderobejongens, die een onvergankelijke liefde voor het vak hebben opgedaan. We krijgen een inkijkje in de achterkant van het theater en een groot respect voor de mannen die dit monument in 50 jaar hebben vorm gegeven, van de eerste opzet, het plot, de tekst, de muziek, de decors en kleding, de technische constructie, tot de publiciteit en de kaartverkoop toe. We nemen en passant de ontwikkeling van de geluidstechniek mee. (Frank: "niets heerlijkers dan knoelen met